

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. София , 26.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на двадесет и четвърти март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Стефан Илиев
Членове:	Пламен Дацов Светла Букова

в присъствието на прокурора Веселин Стоянов Стоев (АП-София) като разгледа докладваното от Пламен Дацов Наказателно дело за възобновяване № 20211000600229 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК и е образувано по искане на осъдения К. Т. Н., чрез процесуалния му представител адв.Д.М., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№356/2020 г. на Районен съд – Враца. Твърди се, че са налице съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон е явна несправедливост на наказанието.

Правното основание е чл.424, ал.3 вр. ал.1 от НПК и чл.422, ал.1 т.5 вр. чл.348, ал.1, т.т.1,2 и 3 НПК.

В хода на съдебните прения пред САС защитникът поддържа искането.

Представителят на САП предлага искането да бъде оставено без уважение, тъй като не са налице основанията предвидени в закона за възобновяване на въпросното дело.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирана страна, в установения от закона срок и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1 от НПК.

Разгледано по същество е неоснователно, като мотивите на настоящия състав за това

са следните:

С Присъда №28/05.08.2020 год. на IV състав, Районен съд - Враца по НОХД№356/2020 год. е признал подсъдимия К. Т. Н. за виновен в извършено престъпление по чл.343б, ал.2 вр. ал.1 НК и на основание чл.55, ал.1, т.1 НК го е осъдил на 6 месеца „лишаване от свобода“ при „общ“ режим и „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 12 месеца. Присъдата е влязла в сила на 21.08.2020 година. Със същата присъда е приведено в изпълнение на основание чл.68, ал.1 НК наказанието по НОХД№594/2016 год. от 6 месеца „лишаване от свобода“ при „общ“ режим.

По депозираните възражения и искания на осъдения и неговия защитник:

По отношение на възражението за това, че е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК. Твърди се, че и двете инстанции не са дали отговор на доводите на защитата както и това, че липсват мотиви за обективно, всестранно и пълно изследване на доказателствата.

Този състав е на мнение, че няма как да се приеме, че има липса на мотиви, тъй като видно от акта на районния съд това не е налице. Следва да се има предвид, че изискването за мотивиране на съдебните актове е конституционно установено в чл.121, ал. 4 от Конституцията на Република България. Мотивирането на вътрешното съдийско убеждение е важна гаранция за правото на справедлив процес по чл.6 ЕКПЧ в този смисъл са Решенията *Salov v. Ukraine*, 65518/01, 6 септември 2005 г., *Boldea v. Romania*, 19997/02, 15 февруари 2007 г. За да бъде качествен, съдебният акт трябва да се възприема от страните, а и от обществото, като ефективно приложим резултат от точна оценка на фактите и правилно прилагане на законовите правила в справедлив процес.

От друга страна, факт е, че недостатъчните, непълните и неясни мотиви на първоинстанционния съд пречат на второинстанционния да изпълни своята контролна функция - в този смисъл е и ППВС №1-53. В мотивите на присъдата съдът трябва да изложи кои обстоятелства приема за установени, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Или казано по друг начин, мотивите трябва да дадат представа за констатациите на съда относно релевантните към предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация - Р. 808-1933-III. Именно поради тази причина присъдата трябва да бъде мотивирана по начин да може да се вижда, че наистина са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи - Р.92-1938-II, Р. 1135-1933-II.

В чл.305, ал.3 НПК по общ начин е установено какво трябва да бъде съдържанието на мотивите на присъдата. Именно поради това там трябва да се разгледат поотделно всички въпроси по чл.301 НПК, с разликата, че трябва да се обосноват взетите решения, като се изложат съображения и се даде отговор по становищата на страните по фактите (включително и относно допустимостта и достоверността на доказателствата) и правото.

В процесния случай в съдебния акт горесцитираните критерии и стандарти са спазени, а и още повече, че и самото обвинение не се характеризира с фактическа и правна сложност. Всичко онова, което е било налице в доказателствената маса е взето предвид от решаващия съд.

Районният съд е отговорил на доводите на защитата и е обсъдил всички писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, още повече, че по тях не се и спори от страните. Доказателствената маса е коментирана съобразявайки наличните източници както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Мотивирано е защо се кредитират едни доказателства, а други се отхвърлят и вследствие на цялостната преценка и анализ е достигнато до правилни и законосъобразни изводи довели до постановяване на крайния съдебен акт. В тази връзка няма как настоящият съд да се съгласи с посоченото, че са налице липса на мотиви и, че не е даден отговор на възраженията на защитата, тъй като такива просто липсват от служебния защитник, който в пледоарията си пред съда се съгласява с фактологията и моли единствено за налагане на минимално наказание.

По отношение на възраженията за нарушение на материалния закон, то отново САС следва да остави същото без уважение. Настоящата състав следва да обърне внимание на искателя и неговия процесуален представител, че в това производство анализът на доказателствата и разглеждане на делото по същество не влиза в правомощията на съда. Въпреки това за пълнота следва да се посочи, че и възражението на искателя, че била нарушена процедурата свързана с изземване, съхранение и пренасяне на кръвните проби по Наредба №1/2017 година, не може да се приеме. С тези изводи на районния съд САС изцяло се солидаризира, тъй като са правилни и законосъобразни и няма какво повече да се допълни към тях, поради което намира за безпредметно и да ги преповтаря, а и същността на настоящото производство, както вече бе отбелязано, е съвсем различна.

Не може да се приеме, че не било ясно въз основа на какви доказателства е осъдено лицето, тоест нямало доказателствена основа за осъдителната присъда, тъй като съдът подробно е посочил, точно от кои доказателства е направил своите изводи за осъждане.

Третия довод за явна несправедливост на наказанието също следва да бъде отхвърлено. Видно от атакувания съдебен акт наказанието е било определено при условията на чл.55, ал.1, т.1 НК под абсолютния минимум, а именно на 6 месеца „лишаване от свобода“, което законосъобразно е определено с „общ“ режим на основание чл.57, ал.1, т.3 ЗИНЗС. Защитата сама е поискала наказание в минимален размер, след което не е обжалвана

и присъдата. Районният съд е съобразил всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелство, справедливо е определил наказанието и на основание чл.55, ал.3 НК не е наложил кумулативно предвиденото наказание – „глоба“ като се е съобразил в това отношение с личността на осъдения.

По отношение на останалите възражения свързани с необоснованост, макар и облечени в твърдения за нарушение на чл.422, ал.1, т.5 НПК, САС няма как да вземе отношение, както вече бе посочено, тъй като същите не са сред основанията за възобновяване, тъй като в това производство съдът няма компетенциите да коментира по същество правилността на съответните съдебни актове. В този смисъл настоящият състав изрази своето становище по онези възражения, които имат отношение към процесното производство, а за пълнота коментира и констатираните от защитата нарушения на Наредба №1/2017 год. доколкото твърденията за липса на анализ в мотивите за това обстоятелство са неоснователни.

Законните права и интереси на осъденото лице също са били гарантирани при задочното производство като е определен служебен защитник да го представлява на основание чл.269, ал.3, т.4, б.„а“ НПК като преди това е направено всичко възможно същият да бъде издирен и призован.

Крайният извод е, че не са налице предпоставките за възобновяване както и това, че не се констатира нарушение на чл.13 НПК.

Мотивиран от така изложеното VIII състав на САС, НО на основание чл.424, ал.1 НПК,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения К. Т. Н., чрез процесуалния му представител адв.Д.М., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№356/2020 г. по описа на IV състав на Районен съд – Враца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____